

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

Amikor kiszállt és látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Sok mindenre kezdte őket tanítani. (Mk 6,30)

Szent Kristóf

Kristóf azon szentek sorába tartozik, akiknek a létezését történetileg nem lehet egyértelműen igazolni, mégis oly nagy tiszteletnek örvend, hogy e téren igen sok történetileg bizonyíthatóan létezett szentnek fölötte áll.

A hagyomány szerint Kristóf a 3. század derekán Szamóban (Lükia) adta életét Krisztusért. Az útonjárók patrónusáról, akinek képét ma is sok autós és motoros magával hordja, a Legenda Aurea szerzője rajzolta a legszínebb képet:

Az óriás Kristófot az a vágy fűtötte, hogy szolgálatait a leghatalmasabb úrnak ajánlja fel. Először egy király szolgálatába állt, de mert ez félt az ördögtől, ott hagyta és az ördög szolgálatába szegődött. Csakhogy az ördög is félt a kereszt jelétől — így jutott el Kristóf végül Krisztushoz. Amikor Krisztust kereste, egy remete azt a tanácsot adta neki, hogy ha Krisztussal akar találkozni, keresztelkedjék meg és legyen a felebarátai szolgálatára. Kristóf megfogadta a tanácsot.

Volt ott egy hatalmas folyó, melyen a zarándokok mindig csak nagy félelemmel tudtak átkelni. A remete azt ajánlotta Kristófnak, hogy hatalmas erejét itt állítsa az emberek szolgálatába, azaz ha a folyóhoz

érkezik valaki és fél a víz sodrától, segítsen az átkelésben. Kristóf megfogadta a tanácsot. Készített magának egy kunyhót a folyó partján, abban élt, s egy nagy botra támaszkodva sorra átvitte a folyón az utasokat.

Egy éjjel úgy hallotta, mintha a nevén szólították volna. Egy szegényes külsejű gyermek állt kunyhója előtt, és a segítségét kérte. Kristóf szívesen teljesítette kérését, már csak azért is, mert a kicsi könnyű tehernek ígérkezett hatalmas vállai számára. Amint azonban a folyó közepe felé tartott, a teher mind nehezebb lett, mintha ólmot cipelt volna. Csaknem a víz alá merült a súlya alatt, s minden erejét össze kellett szednie, hogy átérjen a túlsó partra. Ott azután a kisfiú elmagyarázta Kristófnak a kereszttség misztériumát, és azt mondta: „Ami a válladat nyomta, több volt, mint az egész világ. A Teremtőd volt az, akit áthoztál, én ugyanis az a Krisztus vagyok, aki a leghatalmasabb és akinek szolgálni akartál.”

(folytatás a 4. oldalon)

4.
oldal

A minőségi idő

5.
oldal

Sarlós Boldogasszony

7.
oldal

Oltáregylet-Nőszövetség

Liturgikus útmutató

JÚLIUS
1
CSÜTÖRTÖK

(Szent Áron)
Ter 22,1-19; Zs 114; Mt 9,1-8
Ábrahám utódja által nyerhet áldást a föld
valamennyi népe

JÚLIUS
2
PÉNTEK

SZÚZ MÁRIA LÁTOGATÁSA ERZSÉBETNÉL
(ünnap) Szof 3,14-18a vagy Róm 12,9-16b
Iz 12,2-6 Lk 1,39-56 - Ujjongjatok, mert nagy
közöttetek Izrael Szentje

JÚLIUS
3
SZOMBAT

SENT TAMÁS APOSTOL (ünnap)
Ef 2,19-22; Zs 116; Jn 20,24-29
Apostolokra és prófétákra alapozott épület
vagyatok

JÚLIUS
4
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP (Portugáliai Szent
Erzsébet, Szent Berta) Ez 2,2-5; Zs 122; 2
Kor 12,7-10; Mk 6,1-6 - Ellenszegülő ház ez,
de tudják meg: próféta van közöttük

JÚLIUS
5
HÉTFŐ

(Zaccaria Szent Antal Mária, Athoszi Szent
Atanáz) Ter 28,10-22a; Zs 90; Mt 9,18-26
Jákob látott egy létrát: Isten angyalai jártak
azon fel és le

JÚLIUS
6
KEDD

(Goretti Szent Mária, Szent Izaiás, Szent
Dominika) Ter 32,23-33; Zs 16; Mt 9,32-38
Bár láttam Istent színről színre, mégis életben
maradtam

JÚLIUS
7
SZERDA

(Szent Willibald, Szent Jácint)
Ter 41,55-57; 42,5-7a.17-24a; Zs 32; Mt 10,1-7
Testvérünkért bűnhődünk, mert láttuk az ő
nyomorúságát, de nem hallgattunk rá

JÚLIUS
8
CSÜTÖRTÖK

(Szent Aquila és Priscilla, Szent Kilián)
Ter 44,18-21.23b-29; 45,1-5; Zs 104,16-21;
Mt 10,7-15 - Azért küldött el engem Isten
előttetek, hogy életben maradjatok

JÚLIUS
9
PÉNTEK

(Zhao Rong Szent Ágoston és vértanútársai)
Ter 46,1-7.28-30; Zs 36; Mt 10,16-23
Most már meghalhatok, mert már megláttam
arcodat

JÚLIUS
10
SZOMBAT

Ter 49,29-33; 50,15-24; Zs 104,1-7;
Mt 10,24-33 - Isten rátok tekint, és elvezet
benneteket arra a földre, amelyet ígért

JÚLIUS
11
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP
(Szent Benedek, Európa fővédőszentje)
Ám 7,12-15; Zs 84; Ef 1,3-14; Mk 6,7-13
Menj, és prófétálj népemnek!

JÚLIUS
12
HÉTFŐ

(Gualberti Szent János)
Kiv 1,8-14.22; Zs 123; Mt 10,34 - 11,1
Kemény munkával keserítették az életüket

JÚLIUS
13
KEDD

(Szent Henrik)
Kiv 2,1-15a; Zs 68,3-34; Mt 11,20-24
Hittel rejtgették szülei az újszülött Mózeszt

JÚLIUS
14
SZERDA

(Lellisi Szent Kamill)
Kiv 3,1-6.9-12; Zs 102; Mt 11,25-27
Megjelent Mózesnek az Úr tűz lángjában egy
csipkebokor közepéből

JÚLIUS
15
CSÜTÖRTÖK

SENT BONAVENTURA
(Szent Vlagyimir-Elemér) Kiv 3,13-20;
Zs 104,1-27; Mt 11,28-30 - Vagyok, aki vagyok:
a Vagyok küldött engem hozzátok

JÚLIUS
16
PÉNTEK

(Kármelhegyi Boldogasszony)
Kiv 11,10 - 12,14; Zs 115; Mt 12,1-8
Az Úr átvonul ezen az éjszakán

JÚLIUS
17
SZOMBAT

(Szent Zoerárd-András és Benedek zaborhegyi
remeték, Boldog Gajdics Pál) Kiv 12,37-42;
Zs 135; Mt 12,14-21 - Virrasztott az Úr azon az
éjszakán, amikor kihozta népét Egyiptomból

JÚLIUS
18
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP (Szent Hedvig, Szent
Arnold) Jer 23,1-6; Zs 22; Ef 2,13-18;
Mk 6,30-34 - Összegyűjtöm nyájam maradékát,
és pásztorokat is adok melléjük

JÚLIUS
19
HÉTFŐ

Kiv 14,5-18; Kiv 15,1-6; Mt 12,38-42
Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít
meg az Úr benneteket

JÚLIUS
20
KEDD

(Antiochiai Szent Margit, Szent Illés, Szent
Apollinár) Kiv 14,21 - 15,1; Kiv 15,8-17;
Mt 12,46-50 - Izrael fiai szárazon mentek át a
tenger közepén

JÚLIUS
21
SZERDA

(Brindisi Szent Lőrinc)
Kiv 16,1-5.9-15; Zs 77,18-28; Mt 13,1-9
Én hullatok nektek kenyeret a mennyből

JÚLIUS
22
CSÜTÖRTÖK

SENT MÁRIA MAGDOLNA (ünnap)
En 3,1-4a vagy 2Kor 5,14-17 Zs 62
Jn 20,1-2.11-18 / Megkeresem, akit lelkemből
szeretek

JÚLIUS
23
PÉNTEK

SENT BRIGITTA, Európa társvédőszentje
(ünnap) Gal 2,19-20; Zs 33; Jn 15,1-8
Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él
bennem

JÚLIUS
24
SZOMBAT

ÁRPÁDHÁZI SZENT KINGA (Szent Krisztina)
Kiv 24,3-8; Zs 49; Mt 13,24-30
Annak a szövetségnek a vére ez, amelyet az
Úr kötött veletek

JÚLIUS
25
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP
(Szent Jakab apostol, Szent Kristóf)
2Kir 4,42-44; Zs 144; Ef 4,1-6; Jn 6,1-15
Enni fognak, és még marad is

JÚLIUS
26
HÉTFŐ

SZENT JOÁKIM ÉS SZENT ANNA
(Magyar Mózes) Sir 44,1.10-15; Zs 131;
Mt 13,16-17 / Az Úristen neki adja atyjának,
Dávidnak trónját

JÚLIUS
27
KEDD

(Makhlűf Szent Szabellusz)
Kiv 33,7-11; 34,5b-9,28; Zs 102; Mt 13,36-43
Az Úr szemtől-szembe beszélt Mózesel

JÚLIUS
28
SZERDA

(Szent I.Viktor, Szent I.Ince pápa)
Kiv 34,29-35; Zs 98; Mt 13,44-46
Mózes arcának a bőre sugárzó lett, amikor
Istennel beszélt

JÚLIUS
29
CSÜTÖRTÖK

SZENT MÁRTA
1Jn 4,7-16; Zs 33; Jn 11,19-27 vagy
Lk 10,38-42
Ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk

JÚLIUS
30
PÉNTEK

(Aranyszavú(Krizológ) Szent Péter)
Lev 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Zs 80;
Mt 13,54-58 / Ezek az Úr ünnepei, amelyeket
ki kell hirdetnünk

JÚLIUS
31
SZOMBAT

LOYOLAI SZENT IGNÁC
Lev 25,1.8-17; Zs 66; Mt 14,1-12
Az örömmel ebben az esztendejében jusson
hozzá mindenki birtokához

Árpád-házi szentek és boldogok

Szent Margit

Szent Margit 1242. január 27.-én született Dalmáciában, IV. Béla magyar király és Laszkárisz Mária bizánci hercegnő leányaként.

A tatárok Magyarországra való betörése miatt a királyi pár felajánlotta születendő gyermekét, Margitot Istennek. Ennek megfelelően, három éves korában a domonkos apácákhoz került Veszprémbe.

Béla király, lánya részére új kolostort építtetett a Nyúlak szigetén – ma Margit-sziget -, ahol 1254-ben Margit fogadalmat tett.

Később, két alkalommal is visszavonhatta volna fogadalmát, de mindkét házassági ajánlatot visszautasította, ő maga pedig gyakorolta a keresztény cselekedeteket.

Egy 1510-ből fennmaradt legenda szerint jövőmondó képességgel rendelkezett, amellyel néha apjának is segített, diplomáciai gondjai megoldásában.

1270. január 18.-án halt meg a Margit-szigeti kolostorban.

Boldoggáavatási perét sohasem fejezték be, de tiszteletét 1789-ben engedélyezték.

Szentté avatására évszázadokat kellett várni, míg végül 1943. november 19.-én, Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén XII. Piusz pápa szentté nem avatta.

≡ archiv.katolikus.hu/szentek

≡ hu.wikipedia.org/wiki/Arpad-hazi_Szent_Margit

Összeállította: Boros Bogárka

Ünnepeink

- Július 2., péntek: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél
- Július 3., szombat: Szent Tamás Apostol
- Július 22., csütörtök: Szent Mária Magdolna
- Július 23., péntek: Szent Brigitta, Európa társvédőszentje

Szent Kristóf

(folytatás az első oldalról) És az isteni Gyermeke jutalmul megajándékozta őt a vértanúság koszorújával. Kristóf ezután fáradhatatlanul térítette az embereket Szamóban.

Jó szolgálatot tett neki a botja, amely a földbe szúrva menten kizöldült. Nemcsak azok a katonák tértek meg szavára és csodáira, akiket az elfogatására küldtek, hanem az a két szolgálólány is bátran vállalta a vértanúhalált, akiknek a börtönben el kellett volna őt csábítani.

Miután Kristófnak sem a máglya tüze, sem az izzó sisak nem ártott, kirendeltek négyszáz katonát, hogy nyilakkal célba vegyék, de a nyilak egy kivételével megálltak a levegőben. Az az egy a bíró szemébe repült. Végül lefejezték Kristófot, de még a vérében is erő volt: meggyógyult tőle a bíró szeme.

 archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Marci pap**

A minőségi idő

Az emberi élet során talán a legfontosabb dolog az, hogy legyen mellettünk valaki. Barátok, családtagok, társak, olyanok, akik átsegítenek a nehézségeken, megértenek minket, velünk vannak a bajban és az örömeinkben egyaránt. Ezek az emberek, akik ismernek minket és mégis szeretnek, elfogadják minden hibánkat és megérteni próbálnak minket, nem pedig megváltoztatni a személyiségünket. Ezekkel az emberekkel kell minél több minőségi időt töltenünk, olyan időt, ami megismételhetetlen mindenki számára.

Az, hogy a vírushelyzet miatt nem járhattunk iskolába, igazán sok minőségi időt elvett tőlünk, diákoktól, az utolsó év volt akinek hiányos maradt, de a tavalyi végzősöknek legtöbb esetben lezáratlan is. Nem ballaghattak végig az iskolájukon karöltve a többi végzőssel, könnyek és nevetések közepette, amikor bármerre néz az ember szembe jön akarva-akaratlanul is egy emlék. Számukra ez nem adathatott meg.

A 9-12-es évek alatt személyesen is meg tapasztalhattam, hogy minden ember életében ez a négy év igazán meghatározó a diákévek alatt. Itt alakul ki a legtöbb emberi kapcsolatunk, a legszélesebb látókörben találkozhatunk emberekkel, mivel kilencedikben mindenki máshonnan érkezik, más dolgokat hoz magával és ettől lesz igazán különleges, egyedi egy osztály, egy társaság. Egy osztálynak minden tagja meghatározza a közösséget és értékeket tesz a közösséghez.

Visszatekintve erre a négy évre, azokkal a személyekkel, akiket itt ismertem meg igazán

sok minőségi időt töltöttünk el együtt, és ez alakított mindannyiunk személyiségén. A mi osztályunkban nem is egy életre szóló barátság alakult ki, amely nem hasonlítható semmi máséhoz, hiszen úgy lettünk fontosak egymásnak, hogy azt észre sem vettük.

A barátok folyamatosan váltakoznak körülöttünk, mégis vannak olyanok, akikkel egy igazi kapocs alakult ki és köt össze. Ez a kapocs olyan barátságot jelent, ami elszakíthatatlan, megtörhetetlen, ilyenkor minden ott folytatódik, ahol abba maradt, még akkor is, ha évek telnek el. Nem koptatja el az idő sem, mert az ilyen, igazán valódi dolog, ugyanakkor manapság ritka az ilyen, így ezeket kell értékelni.

Minden emberi kapcsolatban a legfontosabb a minőségi idő, a kommunikáció, az egymás közös tisztelete és megbecsülése. Nem mindig magunkat kell néznünk, hanem időt kell fordítanunk azokra az emberekre, akiket szeretünk és bármennyire rohanó világot is élünk, időt kell szakítanunk egy kávézásra, filmzésre vagy egy késő esti baráti beszélgetésre, mert az ilyenek nélkül egy emberi kapcsolatunk sem lesz időtálló. Bárkit is szeretünk az

életben, nem mindig lesz meg a közös megégyezés, lesznek nézeteltérések, veszekedések, de bármilyen nézeteltérést meg lehet oldani kommunikációval, mert nem szabad félni kimondani azt, ami fáj és fel kell vállalnunk azt, ami bánt minket, mert anélkül meg sem lehet oldani vsemmit.

„Sűrűbben mond, hogy szereted, annak, ki szereti!” - Halott Pénz

Vitos Beáta

Sarlós Boldogasszony

Szűz Mária látogatása Erzsébetnél

Egyházunk a mai napon Szűz Mária Erzsébetnél tett látogatását ünnepli, mely ünnepet a hagyomány Sarlós Boldogasszony napjának nevez.

Az áldott állapotban lévő Boldogságos Szűz Mária ünnepét a Kárpát-medencében július 2-án, a világegyházban május 31-én tartják.

Mária Gábiel főangyaltól tudta meg, az angyali üdvözlétkor, hogy idős rokona, Erzsébet áldott állapotban van, útra kelt, hogy a nehéz napokban Erzsébet segítségére lehessen, aki Keresztelő Szent Jánost hordta a szíve alatt. Mária Erzsébet és Zakariás házában három hónapot töltött, Keresztelő Szent János születéséig.

Szent II. János Pál „Minden napra egy ima” kötetében olvassuk: Szent Erzsébet, eltelve az anyaság ajándékának örömetől, áldani kezdte az Urat. Mária pedig elmondta a Magnificatot, az üdvözítő örömtől túlradó himnuszt.

Szent II. János Pál fohásza: „Szép szeretet anyja, imádkozz érettünk! Taníts meg minket arra, hogy úgy szeressük Istent és testvéreinket, ahogyan te szeretted őket. Add, hogy a másik iránti szeretetünk még türelmesebb, jóakaratúbb és tiszteletteljesebb legyen... Örömről forrása, imádkozz értünk! Ámen”.

Ez a nap az örömdetes rózsafüzér második titkának ünnepe is, amely a felebaráti szeretetről tesz tanúbizonyságot.

A magyar elnevezés arra utal, hogy ilyenkor van a búzaaratás ideje, amelyet a régiek nem gépekkel, hanem kézi erővel végeztek, s ennek egyik eszköze a sarló volt. A nép megőrizte az áldáskérő nap jelentőségét, az aratás szertartásos megkezdéseként szentmisén vettek részt, a pap megáldotta a munkaeszközöket, ezen a napon nem dolgoztak.

Az aratás az ünnep másnapján, július 3-án kezdődött. E napon készítették el összefonva a búzaboronát, mellyel azután a szobát díszítették.

A XVIII. században még az asszony aratott sarlóval, a férfi kötözött. Úgy hitték eleink, hogy a Szűzanya arat és a fiára hagyja, hogy gyűjtsön és a búzát a konkolytól elválassza. Az „élet” (a gabona, de főképpen a búza) Isten ajándék.

Sarlós Boldogasszony a szegények és a szűkségben szenvedők gondviselője, a betegségben és a fogságban gyöttrődők párfogója, a várandós édesanyák oltalmazója.

Számos népi hiedelem, hagyomány is kötődik az időponthoz, mely az életet jelentő kenyérgabona tiszteletéről szól.

A csíkrákosi templom eredetének mondai hagyományában ez található: Zablya Péter hatalmas úr, kemény, kegyetlen ember. Félték tőle az emberek, de áldott lelkű felesége miatt nem gyűlölték.

Az asszony hálából lett Péter felesége, amiért az a török rabságból kiszabadította.

Mindig féltékenykedett Péter. Az asszony bátyjának náluk maradt sarkantyúkeréke miatt - idegen csábítóra gyanakodva - tűzpróbára ítélte a feleségét (megtűzesített ekevason kellett mezítláb végiglépkednie, ha nem égette meg, akkor ártatlan volt). Az asszony Sarlós Boldogasszonyhoz imádkozott. Ura közben az ablakon át az érésben lévő búzatablát szemlélte, s szólt feleségének, ha egyedül learatja a termést, eltekint a tűzpróbától. Az asszony sírva fakadt, kétségbeesése elfárasztotta, s álomba merült. Egyedül Péter látta, hogy száz meg száz csillagba kapaszkodva angyalok ereszkednek le a búzába. Előttük királynői alak halad, feje körül glória, kezében sarló. Gyorsan learatott az égi sereg. Péter belátta, hogy gyanakvásért vezekelnie kell, búcsút járt és hálából felépítette a rákosi templomot. Az aratás a parasztember életében és munkájában a legnagyobb események egyike volt, melyre áhítattal és nagy bizakodással készült. Az élet, a mindennapi kenyér Isten ajándéka, a Miatyánkban is ezért könyörögnék a hívek. Az ember annyi termést kért minden esztendőben az Úrtól, hogy jusson a szegényeknek, az ég madarainak, az anyaföldnek és az elhunyt lelkeknek (Isten nevében) is belőle. Kalotaszegen a férfiak fejfájára olykor ekevasat, az asszonyokéra olvasót vagy sarlót festettek.

Lakócsán a nagycsaládokat ezen a hajnalon a nagyaszonny, a család asszony-öregje vezette, s ő vágott három marok búzát sarlójával az érett gabona legszebbjéből, s kötötte át piros szalaggal. E kicsi kezdő kéve a „Jézuskéve” volt, ezt körbetérdepelve köszönték meg az Úrnak a termést. A Jézuskéve szalmája került karácsonykor a születés asztala alá: Jézusnak Jézussal ágyaztak. Új vetéskor kimorzsolták belőle a szemet és a vetőmag közé keverték, hogy az elvetett búzán is Isten áldása legyen. A felsőrekecsini csángók a szoba sarkába, a szöttesek, a párnák tetejére aratás után egy kéve búzát állítottak. Ősszel kimorzsolt szemeit a vetőmag közé keverték. Másutt a pajtába raktak el búzakévé (”Jézust”), s

karácsonyeste a felrakott párnák mellé került a szobába, mely újév reggelig maradt ott, majd visszavitték a helyére, a magja a tavaszi vetőmagot szentelte.

Az alföldiek szent énekeket énekeltek munka közben. Azt tartották, hogy minden aratásban az ítélet napja jelenik meg: a konkoly elválík a búzától.

Nemessándorházán az aratást a föld keleti sarkában kezdték. Az első két kévét keresztbe rakták, majd imát mondtak mellette. A Szeged környékiek déli harangszókor levett kalappal, kévére ülve imádkozták az Úrangyalát, magukra és a búza földre keresztet vetettek.

Az aratás során nem vágta le minden szál búzát, néhányat meghagytak az ég madarainak, vagy (Rábagyarmaton, Domoszlón) Szent Péter lovának, ha arra jár.

Nálunk, Alcsíkon az aratókoszorút vivő legényt vagy leányt leöntözték, a gazda őket kínálta először pálinkával.

Az aratókoszorú régen templomi szentelmény volt; alakja, szerkezete, mint az ugyan-csak Napot jelölő szent koronáé, templomaink éke volt.

Egyes vidékeken szokásban volt a gyógynévényszentelés, a Sarlós Boldogasszony napján gyűjtött füveket hatásosnak vélték női betegségek ellen. Szeged környékén fodormentát szenteltek, melyből később gyógyteát főztek, valamint a halottak koporsójába is tettek belőle.

Városmiskén aki aratás közben halt meg, annak külön aratókoszorút kötöttek a koporsójára.

A kévéket keresztbe (kepébe) rakták, a fel-sőt „papkévének” nevezték. Az egyik legenda szerint, amikor az Egyiptomba menekülő szent családot Heródes emberei üldözték a búzaszemmé változott Máriát és Jézust egy szántóvető elvetette. Amikor aratott, Mária kérésére kereszt alakot formált a kévékből, s Mária és Jézus arca ott ragyogott minden búzaszemen (Csíkban ma is így tartják).

Ezen a napon Észak-Magyarország vidékein a ház elé virággal díszített széket tettek, hogy ha az áldott állapotban lévő Mária arra jön Erzsébethez tartván, le tudjon ülni

megpihenni. „Isten áldása van azon a helyen, ahol a Szent Szűz keresztül megyen” – tartották a régiak.

Eleink megfigyelték, „ha Sarlós Boldogasszony napján eső esik, akkor négy héten át esik”, vagy „Sarlós Boldogasszony napi eső Lőrinc-napig tart”.

A kenyér a magyar ember táplálkozásában

évszázadokon keresztül központi helyet foglalt el. Zenészek, írók, költők írták le a „mindennapi kenyérünk” témához kapcsolódó gondolataikat, erről olvashatunk Móra Ferenc „Mindennapi kenyérünk” című elbeszélésében is: „Ha én kisgyermekkoromban azt kérdeztem az édesanyámtól, mit eszünk vacsorára, akkor az én lellem-édesanyám igen sokszor adta azt a feleletet: – Háromfélét: kenyeret, haját, bélét.

Én bizony jobban szerettem volna, ha csak kétfélét ettünk volna. Inkább ettem volna a kenyérrel szalonnácskát, mint haját, meg a bélét.

– Jaj, cselédem – simogatta ki édesanyám a szememből a kócos hajamat –, nagy úr ám a szalonna, csak ünnepnap jár az ilyen szegény helyre, örülünk neki, hogy a mindennapi kenyérünket megadta a jó Isten”.

Kányádi Sándor pedig így emlékezett a nagyanyja kenyerére:

„...Mindenkinek jusson bőven illatos-fehér

ropogósra sütött, foszlós nagyanyó-kenyér”.

Népszerű téma a képzőművészetben is, ahol vizitációnak nevezik. Több ismert alkotás megtalálható kódexekben (Mária látogatása Erzsébetnél: Vita et passio Christi – Kódex)

vagy megtekinthető múzeumokban, templomokban, mint Mariotto Albertinelli, 1503. Mária vizitációja Erzsébetnél; Kurbínovo, Macedonia, 1191. Áldottak örömteli találkozására.

Vidékünk több helységében ajánlottak istentiszteleti helyet a védelmébe, mint Zeteváralja leányegyházában, Ivóban, Székelykálon, a

Csikszentgyörgyhöz tartozó Kotormányban, Gyergyóújfaluban, Homoródkarácsonyfalván, a Székelyvéckéhez tartozó Magyarzsákodon, Gyergyószárhegy filiájában, Güdücön, Székelyszenttamás leányegyházában, Tibódban, a hidegségi Bándpatakon. Futásfalván a fogadalmi templom, Csíksomlyón a kegytemplom és Ditróban a felszegi kápolna búcsújának napja.

„Mindenható örök Isten, a te sugallatra indult útnak a Boldogságos Szűz Mária, hogy szent Fiadat méhében hordozva Erzsébetet meglátogassa. Add, hogy a Szentlélek

indításait hűségesen kövessük, és Máriával együtt mindig magasztaljunk téged. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké” Ámen.

☞ Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium. Budapest, 1977.II.

☞ Darvas-Kozma József: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél. 2005.

☞ Jankovics Marcell: Jelkép-kalendárium

☞ Verebélyi J. Pál: Üdvözlégy Mária, Ecclesia Kiadó, Budapest, 1987.

☞ Magyar néprajzi lexikon I. Ortutay Gyula. Budapest: Akadémiai. 1977.

Összeállította: **Székely Gabriella**

M. S. Mester: Mária és Erzsébet találkozás (1506).

Semmi sem megbocsáthatatlan, ha tiszta szívből szeretsz

Jézus üzenete az irgalmasság üzenete: szívből szeretni az átlagember is tud, de szívből megbocsátani: csak az átlag feletti képes.

Semmi sem megbocsáthatatlan, ha tényleg tiszta szívből szeretsz valakit - ez Isten irgalmának a titka és mindazoknak, akik nagyon közel vannak Istenhez.

A megbocsátás segítségével képessé válunk végrehajtani azokat a legalapvetőbb váltásokat a magunk és mások életében, amelyekre mindig is vágytunk vagy amelyeket valaha is elképzeltünk. A megbocsátás mindent meg tud változtatni.

Ha nem bocsátunk meg valakinek, az méregként hat. Keserűséget fecskendez a szívébe és az elmébe és eltorzítja az ember egész látásmódját. A harag, a neheztes és a bánat lassan teljesen beárnyékolja és maga alá temeti a haragtartó személyt. Alattomos kórral fertőzi meg a lelkét, amely azután gonosz érzelmeket és indulatokat táplál benne.

A megbocsátáshoz nem kell érezni semmit. A megbocsátás: döntés. A megbocsátás nem egy érzelem. Az ember úgy dönthet, hogy megbocsát, akár érzi, akár nem.

Ha nem bocsátunk meg, tulajdonképpen beleegyezzünk, hogy az átélt sérelem emléke ránk telepedjen. A megbocsátás sok mindenre gyógyír.

Aki már végigjárta a megbocsátás útját, az képes, sőt köteles is vezetni és kalauzolni társait ezen az ösvényen.

Ha egy reggel az ember felébred és észreveszi, hogy a szívéből eltűnt a düh, eltűnt a sérelem, akkor szerintem hálás lehet. Akkor a világmindenség megengedte, hogy megbocsásson. Csak az büntelen, aki képes a teljes megbocsátásra.

Amikor megbocsátasz, a múltat már nem

változtathatod meg, de befolyásolhatod a jövőt. A megbocsátás megváltja a múltat. A megbocsátás felszabadítja a jövőt.

Az irgalmasság lencséjére van szükségünk...

„Megérteni annyi, mint megbocsátani.” Ami fordítva is igaz: megbocsátani annyi, mint megérteni. Ha irgalmas szemmel tekintünk egy förtelmes emberre, vagy egy förtelmes tárgyra, akkor

már majdnem meg is értjük.

Istenem, kérlek, add, hogy elviseljem a tesztet s lelkemet erő kínokat és ne gyűlöljem meg azokat, akik mindezeket okozzák! Töltsd meg szívem szeretettel és békével, bármi várjon is rám!

retettel és békével, bármi várjon is rám!

A megbocsátás mindent meg tud változtatni - egy pillanat alatt. Elhozza az örömet oda, ahol bánat volt, a békét a zűrzavarba, a boldogságot a haragvó felek közé. És mindenkinek vissza tudja adni önmagát.

A megbocsátás nem tartozik azon dolgok közé, amelyet életünk során valaha is végérvényesen megvalósíthatunk. Ez egy folyamat, amelyen szüntelenül dolgoznunk kell. Soha véget nem érő feladat, hiszen amíg ebben a testben élünk, marad egy részünk, amely újra és újra enged az ítélkezés kísértésének. Olyan világban élni, ahol senkinek sem bocsátanak meg, ahol mindenki kárhozatra van ítélve, annyi, mint a pokolban élni.

Ne élj pokolban! Ne tedd pokollá sem a saját, sem a mások életét!

...

Oltáregylet-Nőszövetség

Az 1867-es kiegyezés után a liberalizmus az emberek tekintetét a földiekre irányította. A hatalom minden olyan intézetnek, ami az egyházhoz tartozott vagy vele kapcsolatos volt, azt szekularizálni akarta, és egyszerűen mellőzte. Ebben a korban a hithű emberek megmozdultak és országoszte megindult a belső, lelki újjászületést megcélzó egyesületek szerveződése.

A katolikus restauráció egyik ilyen egyesülete az Oltáregylet, amely Erdély szerte is áldásos munkát fejtett ki.

A Budapesti Központi Oltáregyesületet 1859. november 6-án Tratwein Nepomuki János piarista atya és gróf Cziráky Jánosné alapították. Kezdetben szerény egyesületnek tűnt, amely havonta a budapesti Angolkisasszonyoknál jön össze imaórára, és főfeladatának tartja a szegény plébániák ellátását templomi ruhákkal és felszerelésekkel. Az alapítóatyá elhunytá után az egyesület Kanter Károlyt választotta lelkiatyjának, aki az Oltáregyesületet „az Eukarisztia iránti buzgalom misztikus közöségévé”, igazi nagy lelki mozgalommá szélesítette ki.

1898-ban meggyilkolták Erzsébet királynét. Ekkor határozták el, hogy engesztelésül a bűnökért, Erzsébet királyné emlékére Örökimádás-templomot építenek. A templomépítésének feladata 1899-ben az Oltáregyesület országos elnökasszonyára, örögróf Pallavicini Edéné gróf Majláth Etelkára, Majláth erdélyi püspök nővérére hárult. A baráti szálak és családi kötelékek által izmosodott meg Erdélyben a szép múltú oltáregylet.

Már a magyar Millennium (1896), főleg a századforduló Szentéve felszította az erdélyi római katolikus közösségekben a megújulás vágyát. Így, a 20. század hajnalán az országos szinten központosított alakulatok szinte mind megtalálhatóak Erdélyben. Majláth püspök óhajára 1898-ban megalakult Gyulafehérváron az első oltáregylet, és e köré felzárkoztak az egyházmegye már meglévő egyesületei. Az oltáregylet két célt tűzött maga elé: az egyik, hogy az igazi vallásosságnak követője és terjesztője lesz azáltal, hogy tagjai az Eukarisztiából táplálkoznak, és a másik cél, hogy a szegény templomokat támogatják.

Majláth püspök atyai támogatását, és a püspök édesanyja különös pártfogását élvezték. Az oltáregyletben minden tag a szent egyenlőségben dolgozott. Havi gyűléseivel, ájtatosságával, előadásokkal, kiállításával, lelki gyakorlatok szervezésével tekintélyes részt vállalt a katolikus öntudat kifejlesztésében.

Mivel az Oltáriszentség a papi buzgóság és a hívek lelki életének alapja és forrása, ezért az „eucharisztikus püspök” 1901-ben felhívással fordult papjaihoz és híveihez, hogy körülményeikhez képest alakítsák meg az oltáregyesületeket. Ezt a nagy titkot a hívek megértették és megszerették, ezzel a papok lelkipásztori működésüket biztos alapra fektették. 1902-ben 55 fiókegyesület 8364 taggal tartozott a gyulafehérvári központhoz, és Gyulafehérváron Jézus Szíve ünnepén (június 6.) Eucharisztikus Kongresszust tartottak. 1905-ben már 94 fiókegyesület 14.000 taggal buzgólkodott. Az egyházközségekben nőtt a gyónók és az áldozók száma. A Szeplőtelen Fogantatás dogma kihirdetésének félszázados jubileuma emlékére 1904. május 5.-7. között. Kézdivásárhelyen Majláth püspök úr védnöksége és részvétele mellett eucharisztikus ünnepet tartottak. Felemelő, hogy a kiállított tárgyakat 46 plébániának és intézmény megsegítésre adományozták.

A nagy háborút követően az Oltáregyletek tovább működtek, és hosszú vajúadás után, 1928-ban a főpásztor a kolozsvári Oltáregyletet tette meg az egyházmegye főegyesületévé. Az új központ erőteljes szervezésbe kezdett. Az impériumváltozás nagyban akadályozta az erdélyi egyesületi életet. Elsőként 1921-ben megalakult Kolozsvárott az Erdélyi Római Katolikus Népszövetség. Az erdélyi katolikus nőmozgalom irányítására 1926-ban Aradon megalapították az Erdélyi Katolikus Nőszövetséget, ami a Szociális Testvérek Társasága vezetése alatt állt. Mindkét szövetség célja volt: az evangélium szellemében végzett hitbuzgalmi, tudományos, irodalmi és szociális-karitatív munka által egyesíteni Erdély katolikusait, fejleszteni közöttük az egyház iránti hűséget. A különféle egyházi egyesületek a plébániális lelkipásztorkodás mellett erősítették a hitéletet. Számuk igen nagy volt, működésük is sokféle ágazó. Az egyesületek munkája és pozitív hatása nagyban függött a jó szervezéstől és irányítástól. A tények és a korabeli tudósítások arról szólnak, hogy Erdélyben majdnem minden plébánián volt Oltáregylet és Rózsafüzértársulat. A Katolikus Népszövetség és a Katolikus Nőszövetség „az egyesületek sokaságában cselekvésszerű és erőbeli egységet hozott, irányított, segített.” 1928 júniusában a Nőszövetségi kongresszuson megjelentek a szomszédos egyházmegyék képviselői is, és a főpásztorok engedélyezték kiépíteni az országos szervezetet Kolozsvár központtal, a Rákóczi u. 29-ben. Magába foglalta a szociális, hitéleti, ifjúsági, falu, munkásnő szakosztályt, melyhez 1942-ben 1300 helyi egyesület kb. 80.000 tagja tartozott.

Az Erdélyi Katolikus Nőszövetség tagjai az 1948-as betiltás ellenére, szerény formában, de tovább tevékenykedtek nagyobb és kisebb egyházközségekben, mint az Oltáregylet tagjai. Igaz, rejtett körülmények között, de gazdaszkodtak kialakított programjukhoz: továbbra is vezették a szentségimádásokat, rózsafüzértársulatokat és díszítették templomainkat. Segítettek az elsőáldozás idején, vállalták az úrnapi oltárok készítését.

Működésük nagyban függött a helyi plébánostól. 1999-ben egyházi keretek között Brassóban újjraalakult az Erdélyi Római Katolikus Nőszövetségek Egyesülete néven, amelynek mottója: „Hitben, szeretetben és jóra való tettekben együtt!” A 20. éve megújult Egyesület augusztus 26.–28. között tartotta éves közgyűlését Csíksomlyón, felelevenítve múltját és célját. Ezúttal felhívással fordul az erdélyi egyházmegyék főpásztoraihoz és plébániáihoz, hogy ahol még nem működik Oltáregylet-Nőszövetség, ott segítsenek és hozzák létre. A plébános ismertesse az egyházközség nőtagjaival a közös célokat, és lássanak munkához. Hogyan tegyük? Szóljunk meg a plébánost, ismertessük célunkat, ajánljuk fel szolgálatunkat. Mondjuk el, hogy mi miben hiszünk, miért csináljuk azt, amit csinálunk vagy amit akarunk. Ezután a közösség nőtagjaival is közöljük. Mondjuk el, hogy hiszünk abban, hogy mindazzal amit teszünk, mi a jó változást szolgáljuk. Tevékenységünk által sokak szívét gazdagítjuk, örömet szerzünk, és az embereket jobbá, családiasabbá tesszük. Mindezt Isten segítségével, hitünk alapján, az oltár és a templom körül a közösségben a plébános áldásával. Közös remek dolgokat vihetünk végbe, ez is egy lehetőség.

Az oltáregylet szabályzata

I. Fejezet:

Az Oltáregylet-Nőszövetség célja

1.§. A legméltóságosabb Oltáriszentség buzgó, rendszeres imádása és engesztelése.

2.§. A szentségi hitből fakadó szentáldozás gyakorlata és terjesztése.

3.§. Szentségimádások és az Oltáriszentség liturgikus ünneplésének megszervezése, mint a plébánia örökös szentségimádási napja, a hónap első vasárnapi szentségimádási óra, az Úrnapi körmenet.

4.§. Az első szentáldozásra készülő gyermekek felkészítésében, és az első áldozási ünnepség megszervezésében való segítségnyújtás.

5. §. A templom ékesítése, és a szegény templomok támogatása.

6. §. A hitélet kibontakoztatása.

II. Fejezet:

Az Oltáregylet-Nőszövetség összetétele és szervezete

1.§. Az Oltáregylet-Nőszövetség elnöke a mindenkor plébános, világi elnökét az évi közgyűlésen választják a felvett tagok.

III. Fejezet:

Az Oltáregylet-Nőszövetség tagjai

1.§. Az Oltáregylet-Nőszövetség tagjai, akik az Oltáregylet-Nőszövetségbe az alább felsorolt feltételek mellett felvételt nyertek.

2.§. Ahhoz, hogy valakit az Oltáregylet-Nőszövetségbe fölvegyenek, szükséges:

1. hogy írásban kérje felvételét;
2. tizennyolcadik életévét betöltött személy legyen;
3. az egyházközséghez tartozó katolikus, megbármált személy legyen, s éljen hitéhez és vállalandó kötelességéhez méltó életet;
4. ne kösse semmilyen törvényesen kiszabott vagy kinyilvánított kánoni büntetés.

3.§. Az új tagok felvétele a plébániatemplom örökös szentségimádási napjához közel eső vasárnap vagy az Oltáregylet-Nőszövetség alapításának napját követő vasárnap ünnepi szentmiséjének keretében történik, amikor a jelöltek fogadalmat tesznek és áldásban részesülnek. A régi tagok ez alkalommal megújíthatják fogadalmukat.

4.§. Tagságát elveszíti, aki a fenti feltételeknek nem felel meg vagy írásban jelzi kilépését.

5.§. Az Oltáregylet-Nőszövetség – mint testület – a plébánia keretén belül végzi a karitatív-szociális és kulturális munkát, és együttműködik testvér keresztény Oltáregylet-Nőszövetségekkel. Csatlakozhat az Erdélyi Római Katolikus Nőszövetségek Egyesületéhez.

6.§. Önálló jogi személyiségre igényt nem tarthat, mivel az egyházközség keretén belül működő hitbuzgalmi alakulat. Anyagi alapja lehet, amit bankszámlán őriznek.

IV. Fejezet:

A tagok jogai és kötelességei

1.§. A tagok részesei mindazon szentmisek kegyelmeinek, amelyeket az egyházközség plébánosa előzetes hirdetéssel végez az Oltáregylet-Nőszövetség élő és elhalt tagjaiért.

2.§. Testületileg jelennek meg az Oltáriszentség tiszteletére rendezett ünnepeken és körmeneteken.

3.§. Képviselőt küldhetnek az egyháztanácsi gyűlésekre, hogy az egylet céljának elérése érdekében az egyháztanács az egyházközség költségvetésében a szükséges pénzüsszeget megszavazza és munkájuk végzéséhez az egyháztanács segítségét kérje.

4.§. A tagok kötelessége az Oltáregylet-Nőszövetség céljának megvalósítása (I. Fejezet).

5.§. Kötelesek havonként egy órát az Oltáriszentség imáadására felajánlani és lehetőleg részt venni a hónap első vasárnapján szentségimádáson. Szentségimádási kötelezettségüknek akkor is eleget tesznek, ha fél órát az Oltáriszentség előtt magán áhítatban töltenek és a másik félórát a közös ájtatosságon való részvétellel egészítik ki. Akadályoztatás esetén, az imaóra otthon is elvégezhető. Mindezen ájtatosság, bár egyetlen tagot sem kötelez bűn terhe alatt, de a mulasztás sok kegyelemtől fosztja meg az indokolatlanul távolmaradókat.

6.§. A tagok kötelessége felügyelni a liturgikus tárgyak és ruhák tisztaságára, épségére és karbantartására. Szükség szerint azokat javítani, az elavultakat a leltárban való megjegyzéssel kislejtezni, újabb beszerzéseket eszközölni.

7.§. Az Oltáregylet-Nőszövetség tagjai tevékenységi köréhez tartozik a templomi berendezési tárgyak (oltár, ambó, tabernákulum, keresztelőlkút, szenteltvíztartó stb.) tisztaságára felügyelni, az oltár díszítése, Úrnap i oltárok előkészítése és a körmenet megszervezése.

8.§. Az Oltáregylet-Nőszövetség tagjai fokozottan törekszenek a sajátosan keresztény

erények gyakorlására, egymással a testvéri közösség ápolására. A csoportmunka végzése közben mindig fülükben cseng Szent Pál apostol felszólítása: „Ami a testvéri szeretet illeti, legyetek gyöngédek, tiszteletadás dolgában legyetek előzékenyek” (Róm 13,10), és az Úr Jézus tanítása és példája az Oltárszentség alapításának estéjén: „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát. Példát adtam nektek: amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,14-15). Kötelesek az Oltáregylet-Nőszövetség és egymás jó hírét a kívülállók előtt megvédeni.

9.§. Az egyházközség minden tagjával, társulatokkal kötelesek a jó viszonyt ápolni Szent Pál buzdítása szerint: „Éljetek egyetértésben. Ne legyetek fennhéjázók, hanem alkalmazkodjatok az egyszerű emberekhez. Ne legyetek magatokkal eltelve.” (Róm 12,16).

10.§. A tagok munkájuk jó végzése érdekében kötelesek szervezett előadásokon, rendezvényeken részt venni.

11.§. Közérdekű ügyeinek intézése végett gyűléseket tart, amelyeknek határozatképességéhez a tagok 50%-ának jelenléte szükséges.

12.§. A közgyűlés választja meg az Oltáregylet-Nőszövetség világi elnökét, akinek megbízása

kettő vagy négy évre szól, és megbízása ideje alatt koordinálja az Oltáregylet-Nőszövetség munkáját. A közgyűlés egy jegyzőt és egy pénztárost is választ. A közgyűlést az elnök jóváhagyásával hívja össze a világi elnök.

V. Fejezet:

Az Oltáregylet-Nőszövetség megszűnése Amennyiben az Oltáregylet tagjainak száma annyira lecsökken, hogy működési céljainak nem tud megfelelni, vagy felmerült komoly ok miatt egyleti életét fenntartani nem lehet, az Oltáregylet-Nőszövetség működését a mindenkor plébános felfüggesztheti vagy megszüntetheti.

Darvas-Kozma József
Krisztus Világa 2019. szeptember

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

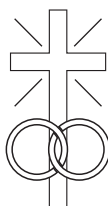
Domokos Karolina

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új tagjait:

Bálint Máttyás
Bartis Hanna

Házasságkötés

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új családait:

Kovács Szabolcs és
Csiszér Orsolya
Kovács Szilárd és
Jakab Emese

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.